

...at' v každodenním životě následujeme příklad svaté Rodiny a svůj pozemský domov naplňujeme společenstvím lásky, abychom v nebeském domově dosáhli věčné odměny a radosti...

Vstupní modlitba hovořila o následování svaté Rodiny: společenství života Josefa, Marie a Ježíše. Mnoho z života této rodiny nevíme, ale pokud dobře sledujeme chování Ježíše, odráží se v něm prostředí, které vytvořili Josef s Marií.

- Ježíšova laskavost k hříšníkům velmi koresponduje s Josefovým velmi taktickým postojem k jeho snoubence

Marii, když se dozvěděl, že čeká dítě.

- Ježíšova moudrost, promýšlení věcí k jejich jádru zase odkazuje k Mariinému postoji, když ona mnoho událostí svého života uchovávala ve svém srdci a nechala je tam uzrávat.

- Ježíšova poslušnost nebeskému Otci odpovídá poslušnosti Josefa a Marie, poddaným zákonům Izraelského společenství. Jací rodiče, takové děti. Přísloví říká, že jablko nepadá daleko od stromu.

Někdy se však rodiče nestačí divit, proč tak či onak jejich děti reagují, nebo přebírají styly chování, nad nimiž zrovna mnoho nejásají, a příliš radosti jim to nedává. Vždycky je na místě otázka proč to. V čem byla chyba. A často je člověk sám pro sebe slepý a potřebuje radu zvenčí, přítele nebo odborníka, který dokáže spatřit to, co člověk snadno přehlédne. Ovšem i zde však zůstává naděje, že pokud děti vyrůstaly v dobré rodině, pěkných vztazích mezi rodiči, potom jsou i takto jejich děti hluboce poznamenány něčím trvalým a pěkným a rodiče mohou věřit, že po období revolty převáží to, co je hluboko.

Právě dnes si chceme uvědomit v obnově manželských slibů význam druhého přikázání: Mít úctu jednoho k druhému. Úctu, která hluboce vpisuje do dětské duše schopnost milovat, odpouštět, laskavě a dobře jednat. Přikázání úcty jednoho k druhému: „Cti otce svého i matku svou“ se snadno dodržuje tam, kde je viděna úcta mezi manželi. Přikázání úcty je jediné přikázání slibující: „Abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.“

Až dnes budete obnovovat slib lásky, úcty a věrnosti vykonejte ho jak pro sebe, tak pro své děti i vnuky, kteří potřebují vidět, jak se láska, úcta a věrnost skutečně žije.

Manželé slavili zlatou svatbu a celý den byl velmi rušný, protože jim přicházely gratulovat zástupy lidí, příbuzných, přátel a známých. Takže byli rádi, když si mohli sednout na verandu a pozorovat západ slunce. Starý pán se s láskou díval na svou ženu a řekl: „Agáto, ty jsi skvost.“ „Co jsi říkal, mluv hlasitěji, víš, že špatně slyším.“ „Že jsi můj skvost.“ „To nic,“ mávla žena rukou, jako když mu odpouští. „Já tě mám taky někdy dost.“